

בית המשפט המחוזי בנצרת**ת"א 32262-12-21 פירסטנברג נ' קבוצת גבע**

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ערפאת טאהא**התובע: גונן פירסטנברג****נגד****הנתבע: קבוצת גבע**

חקיקה שאוזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 8(ב), 8'ב

תקנות האגודות השיתופיות (יישוב סכסוכים בקיבוץ), תשס"ו-2005: סע' 2

פקודת האגודות השיתופיות: סע' 52(2)

תקנות האגודות השיתופיות (רשויות האגודה), תשל"ה-1975: סע' 31(א), 31(ב)

חוק השליחות, תשכ"ה-1965

מיני-רציו:

* התקבלה בקשה למינוי בורר בסכסוך שבין התובע לקיבוץ. בתוך כך נקבע כי די היה בחתימתו של מנהל הקהילה על ההסכם שנערך בינו לבין התובע. ההסכם אינו מתיימר לשנות את התקנון, אלא נועד להסדיר את אופן יישוב הסכסוך הקונקרטי שפרץ בין התובע ובין הקיבוץ. סמכות הצדדים שהוענקה להם בתקנון לקבוע את זהות הבורר מגלמת בתוכה אף את הסמכות לסטות מהוראות התקנון בנוגע ליישוב הסכסוך במוסד לבוררות של התנועה הקיבוצית.

* בוררות – בורר – מינוי

בקשה למינוי בורר בהתאם להוראות סעיף 8(ב) לחוק הבוררות. בין התובע, שהינו חבר קיבוץ, לבין הקיבוץ נתגלעו מחלוקות בעניינים כספיים.

בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה ופסק:

לא הוצג שום מסמך המלמד כי מזכירות הקיבוץ קבעה כי נדרשות חתימות של שני מורשי חתימה של הקיבוץ בסוג זה או אחר של מסמכים ועל כן, הטענה שנדרשות חתימות של שני מורשי חתימה אינה מבוססת. אף אילו היו נדרשות חתימות של שני מורשי חתימה על המסמך, לא היה בכך כדי לסייע לקיבוץ. חתימתו של מנהל הקהילה על המסמך נתפסה בעיני התובע כמחייבת את הקיבוץ וההתנהלות של התובע לאורך כל הדרך הייתה מול מנהל הקהילה שהיה הנציג המוסמך מטעם הקיבוץ לנהל מול התובע מגעים ולהגיע עמו להסכמות ולסיכומים.

יש לדחות אף את הטענה כי אין לתת תוקף להסכם מחמת היותו נוגד את הוראות התקנון. ההסכם אינו מתיימר לשנות את התקנון, אלא נועד להסדיר את אופן יישוב הסכסוך הקונקרטי שפרץ בין התובע ובין הקיבוץ. סמכות הצדדים שהוענקה להם בתקנון לקבוע את זהות הבורר מגלמת בתוכה אף את הסמכות לסטות מהוראות התקנון בנוגע ליישוב הסכסוך במוסד לבוררות של התנועה הקיבוצית. רק במקרה שבו הצדדים כלל לא יסכימו על מנגנון מסוים ליישוב הסכסוך, יהא עליהם לפנות למוסד לבוררות לשם יישוב אותו סכסוך. עובדתית אין לקבל את הטענה כי לא מוצו הליכי יישוב הסכסוך בתוך מוסדות הקיבוץ ואין בסיס לטענה כי הליך הגישור לא מוצה.

פסק דין

לפני בקשה למינוי בורר בהתאם להוראות [סעיף 8\(ב\) לחוק הבוררות](#), תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות").

רקע עובדתי

1. בין התובע, מר גונן פירסטנברג, שהינו חבר קיבוץ גבע, לבין הנתבע, קיבוץ גבע – אגודה שיתופית המסווגת ומתנהלת כקיבוץ שיתופי (להלן: "הקיבוץ"), נתגלעו מחלוקות בעניינים כספיים (דיווח על הכנסותיו של התובע והעברתן לקיבוץ) וכן מחלוקת בנוגע ליציאת התובע בגפו לחופשה מיוחדת (שנת חופש).
2. ביום 17.8.2021 פנה ב"כ התובע למר חיים גנירס, מנהל הקהילה בקיבוץ (להלן: "מנהל הקהילה"), במכתב שכותרתו "פניה בהתאם להוראות [סעיף 8\(ב\) לחוק הבוררות](#) - תשכ"ח 1968" וביקש לקיים הליך גישור/בוררות בין הצדדים בהתאם לסעיף 113א לתקנון הקיבוץ על מנת ליישב את המחלוקות בין הצדדים. כמו כן ביקש ב"כ התובע במסגרת המכתב שהקיבוץ ייצור עימו קשר לצורך מינוי מגשר/בורר בהסכמה אחרת יפנה לבית המשפט בבקשה מתאימה. בתגובה לכך השיב הקיבוץ במכתב מיום 23.8.21 (עליו חתומים מנהל הקהילה ומזכיר הקיבוץ), כי הפניה שנעשתה מוקדמת שכן טרם מוצו ההליכים בעניינו בהתאם לסעיף 111 לתקנון, וכי בכל מקרה יש לפנות להכרעת המוסד לבוררות וגישור של התנועה הקיבוצית.
3. ביום 2.9.21 נערכה פגישה בין התובע לבין מנהל הקהילה במסגרתה סוכם כי כצעדים בוני אמון בין הצדדים התובע מצדו יעביר חלק ממשכורותיו לקיבוץ, והקיבוץ מצידו ישהה את קיזוז החוב מתקציב המשפחה. עוד סוכם כי הצדדים יקיימו הליך גישור, ובמידת הצורך הליך בוררות בנוגע לנושאים שבמחלוקת, וכי לכל צד הזכות להחליט אם יהיה מיוצג בהליכים וכי זהות המגשר/בורר תוסכם בין הצדדים.
4. ביום 24.10.21 התקיימה פגישה נוספת בין הצדדים (התובע ומנהל הקהילה) שעיקרה הועלה על הכתב במסמך מיום 26.10.21 שנחתם בידי התובע ובידי מנהל הקהילה.

בישיבה זו סוכם על מנגנון יישוב סכסוכים בין הצדדים לפיו, הצדדים יפנו להליך גישור שינוהל ע"י עו"ד יעל לוטן. עוד הוסכם כי אם הליך הגישור לא יצליח יפנו הצדדים לבורר שימונה בהסכמה, כאשר הודגש במסגרת ההסכם כי "למען הסר ספק מובהר כי במסגרת הסכמה זו קיבוץ גבע מוותר על פניה לבוררות במוסדות התק"מ כקבוע בסעיף 113א' לתקנון אגש"ח גבע" (להלן: "ההסכם מיום 26.10.21").

5. בהתאם להסכמות בין הצדדים כאמור לעיל, נקבעה ישיבת גישור ליום 24.11.21 במשרדה של המגשרת יעל לוטן. עובר למועד ישיבת הגישור (ביום 21.11.21) העביר ב"כ התובע למגשרת ולמנהל הקהילה את רשימת הנושאים שברצונו ליישב במסגרת הליך הגישור. במכתב מיום 21.11.21 (אשר לטענת התובע לא התקבל לידיו עובר למועד הגישור) ניתנה התייחסות הקיבוץ לגופו של עניין ביחס לנושאים שברצון התובע לדון בהם במסגרת הליך הגישור, וכן צויין כי סוכם שישבת הגישור תתנהל ללא עורכי דין וכי אם בכוונת התובע להיות מיוצג עליו להודיע על כך מראש על מנת שניתן יהיה לדחות את מועד ישיבת הגישור באופן שיתאפשר גם לקיבוץ להיות מיוצג. על המכתב חתומים חיים גנירס מנהל הקהילה ואשר צימרמן מזכיר הקיבוץ.

6. ביום 24.11.21 התכנסו הצדדים במשרדה של עו"ד לוטן לישיבת גישור. משהבחינו נציגי הנתבע כי התובע התייצב לישיבת הגישור בליווי עו"ד, הודיע מנהל הקהילה על הפסקת הגישור. בעקבות זאת שלח ב"כ התובע למגשרת ולנתבע מכתב מאותו יום בגדרו טען, בין היתר, כי "ישיבת הגישור היום הופסקה בחוסר תום לב ומוצתה ע"י חברי הנהלת גבע, ומכאן ואילך פניו של מרשי אך ורק להליך בוררות עם קיבוץ גבע". בתשובה למכתב זה הודיע הקיבוץ לב"כ התובע במכתב מיום 29.11.2021, כי "אין כל מניעה לתאם ישיבת גישור אליה יתייצבו הצדדים מיוצגים, ולקיים את ההליך באופן מאוזן ונכון".

7. ביום 1.12.2021 שלח ב"כ התובע למנהל קהילת גבע מכתב במסגרתו הציע למנות את כבוד הנשיא (בדימוס) השופט כתילי כבורר בין הצדדים. ביום 6.12.21 שלח ב"כ התובע לב"כ הנתבע מכתב נוסף במסגרתו דרש, בין היתר, לקבל את תגובת הקיבוץ למינוי הבורר המוצע, או להציע בורר אחר שיהא מוסכם עליו. ביום 9.12.21 הודיע הקיבוץ כי הוא מתנגד למינוי הנשיא (בדימוס) כתילי כבורר והציע למנות את עו"ד איתן מימוני שלא היה מקובל על התובע. מכאן פנייתו של התובע לבית המשפט בבקשה המונחת כעת לפניי למינוי בורר.

8. ביום 5.4.22 קיימתי דיון במעמד הצדדים במהלכו הסכימו הצדדים כי ינתן פסק דין במחלוקת ביניהם על סמך המסמכים וכתבי הטענות שבתיק.

תמצית טענות הצדדים

9. לטענת התובע, לאור העובדות שתוארו לעיל ומיצוי הליך הגישור והעדר הסכמה על מינוי בורר מוסכם בהתאם לאמור בהסכם בין הצדדים מיום 26.10.2021, יש למנות בורר ולפסוק לנתבע הוצאות.

10. הנתבע טען מנגד, כי יש לדחות את הבקשה. ראשית נטען כי הפניה למינוי בורר נעשתה בטרם מוצו ההליכים בתוך הקיבוץ כנדרש בתקנון. התובע לא הגיע לפגישות עם נציגי הקיבוץ, נמנע מלהופיע לשיבות המזכירות, ולא ערער על החלטות המזכירות שהתקבלו בעניינו. לשיטת הקיבוץ, מיצוי הליכים בהתאם להוראות סעיף 111 לתקנון ובהתאם להוראת [תקנה 2 לתקנות האגודות השיתופיות \(יישוב סכסוכים בקיבוץ\)](#), תשס"ו-2005, הוא תנאי מוקדם לפנייה להליך גישור או בוררות. לחלופין טען הקיבוץ, כי בהתאם להוראת סעיף 113א לתקנון האגודה, כל סכסוך בין חבר של הקיבוץ לבין הקיבוץ צריך להתברר במסגרת המוסד לבוררות וגישור של התנועה הקיבוצית, או בפני רשם האגודות השיתופיות בהתאם להוראת [סעיף 2\)52 לפקודת האגודות השיתופיות](#). אשר למסמך מיום 26.10.2021 טען הקיבוץ כי למסמך זה אין תוקף מחייב משני טעמים נפרדים: הראשון, המסמך עומד בניגוד להוראת סעיף 113א להוראות התקנון הקובע כי כל סכסוך בין חבר הקיבוץ ובין הקיבוץ יתברר במסגרת המוסד לבוררות של התנועה הקיבוצית; השני, המסמך אינו חתום בידי שני מורשי חתימה של הקיבוץ, אלא רק בידי מורשה חתימה אחד (מנהל הקהילה), וזאת בניגוד להוראת [סעיף 31\(א\) לתקנות האגודות השיתופיות \(רשויות האגודה\)](#), תשל"ה-1975.

דין והכרעה

11. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובנספחיהם, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

תוקף ההסכם

12. תחילה אסלק מדרכי את הטענה כי אין תוקף למסמך מיום 26.10.2021 מאחר שאינו חתום בידי שני מורשי חתימה של הקיבוץ. במסמך זה הסכימו הצדדים כדלקמן:

- 1" הליך הגישור בין גון פירסטנברג לקיבוץ גבע יתבצע ע"י עו"ד יעל לוטן ממשרד עוז לוטן ושות' מקיבוץ עין חרוד מאוחד. ככל שהגישור יצליח תינתנה למכלול ההסכמות שתושגנה בו תוקף של פסק בוררות לכל דבר ועניין.
2. ככל שלא תושגנה הסכמות כאמור מנהל הקהילה וגון פירסטנברג ימנו בהסכמה בורר שיכריע בסכסוך שבין הצדדים על דרך של מתן פסק בוררות. למען הסר ספק מובהר כי במסגרת הסכמה זו קיבוץ גבע

**מוותר על פניה לבוררות במוסדות התק"מ כקבוע בסעיף 113א לתקנון
אגש"ח גבע".**

אין מחלוקת כי מסמך זה אינו חתום בידי שני מורשי חתימה של הקיבוץ אלא רק בידי מורשה חתימה אחד, מנהל הקהילה. ברם, הקיבוץ לא הוכיח כי נדרשות חתימות של שני מורשי חתימה על מנת שיהא תוקף למסמך. [תקנה 31\(א\)](#) לתקנות האגודות השיתופיות קובעת כי הקיבוץ ימנה שני מורשי חתימה. [תקנה 31\(ב\)](#) קובעת כי נדרשת חתימה של שני מורשי חתימה אם המסמך "יוצר ערבות של האגודה". אין ספק כי הסכם להעברת סכסוך לבוררות אינו יוצר ערבות של הקיבוץ ועל כן, לא ניתן לקבוע מכוח הוראת [סעיף 31\(ב\)](#) כי נדרשות חתימות של שני מורשי חתימה בקיבוץ. אדרבה, מתקנה זו ניתן להבין כי על סוג זה של מסמכים, קרי העברת סכסוך לבוררות, נדרשת חתימה של מורשה חתימה אחד בלבד. בנוסף סעיף 109 לתקנון קובע, כי "זכויות החתימה בשם הקיבוץ, אשר יחייבו את הקיבוץ לכל דבר ועניין, יהיו כפי שייקבעו מפעם לפעם על ידי המזכירות". לא הוצג שום מסמך המלמד כי מזכירות הקיבוץ קבעה כי נדרשות חתימות של שני מורשי חתימה של הקיבוץ בסוג זה או אחר של מסמכים ועל כן, הטענה שנדרשות חתימות של שני מורשי חתימה אינה מבוססת כלל.

13. מעבר לנדרש אוסיף, כי אף אילו הייתי מגיע למסקנה כי נדרשות חתימות של שני מורשי חתימה על המסמך, לא היה בכך כדי לסייע לקיבוץ. חתימתו של מנהל הקהילה על המסמך נתפסה בעיני התובע כמחייבת את הקיבוץ, בין היתר לאור העובדה כי ליד חתימתו הוטבעה חותמתו כבעל תפקיד בקיבוץ. זאת ועוד, ההתנהלות של התובע לאורך כל הדרך עד החתימה על המסמך מיום 26.10.2021 הייתה מול מנהל הקהילה שהיה הנציג המוסמך מטעם הקיבוץ לנהל מול התובע מגעים ולהגיע עמו להסכמות ולסיכומים. כך, בישיבה שהתקיימה בין התובע ובין מנהל הקהילה ביום 2.9.2021 סוכם כי התובע יעביר לקיבוץ את משכורת החודשים מרץ-אפריל 2021 ומיד לאחר החתימה על הסכם גישור/בוררות את משכורת חודש מאי. כן הביע הקיבוץ באותה פגישה באמצעות מנהל הקהילה הסכמה להליך גישור ובוררות בפני מגשר/בורר שיוסכם על שני הצדדים. כן התחייב מנהל הקהילה לתת הוראה להנהלת החשבונות של הקיבוץ למשוך "את החיוב על סה"כ 80,658 ₪ מתקציב המשפחה". אין טענה בפי הקיבוץ כי סיכום זה אינו מחייב אותו ואין טענה כי הצדדים לא פעלו על פיו. אדרבה, העובדה כי בסופו של יום נחתם הסכם גישור/בוררות בין הצדדים ביום 26.10.2021 מלמדת כי הצדדים אימצו את עקרונות הפגישה ביום 2.9.2021 ופעלו על פיהם.

בנסיבות אלה חלה דוקטרינת השליחות הנחזית, שכן התנהגות הקיבוץ גרמה לתובע לסבור, כי מנהל הקהילה מטעמו מוסמך ורשאי להגיע עמו להסכמות באשר לאופן יישוב הסכסוך מולו, לרבות לחתום על הסכם גישור/בוררות. לעניין זה התייחס בית המשפט העליון בפסק דין שניתן בע"א 3264/01 בסנינו נ' אליה פ"ד נ(6) 566, שם נקבע כי "הגם שהשלוח פעל ללא הרשאת השולח, הרי משהציג השולח מצג אובייקטיבי של הרשאה בפני הצד השלישי, נוצרת שליחות ממש לפי חוק השליחות". מכוח עיקרון זה נקבע

בע"א 1796/10 שרה כתבן נ' בנק הפועלים בע"מ, [פורסם בנבו] מיום 7.12.11, כי הסכם פשרה שנחתם בין החייבת ובין ב"כ הבנק מחייב את הבנק אף שבא כוחו חרג מסמכותו עת הגיע להסכם כאמור. באותה פרשה נקבע כי התנהלות הבנק והעובדה שאפשר לבא כוחו לנהל משא ומתן עם החייבת, יצרו שליחות נחזית, ולפיכך אין הבנק רשאי להתנער מאותו הסכם פשרה ולטעון שההסכם אינו מחייב אותו. הוא הדין בענייננו. גם אם הקיבוץ היה מרים את הנטל להוכיח שמנהל הקהילה חרג מסמכותו, ונטל זה לא הורם כמתואר לעיל, העובדה שמנהל הקהילה ניהל את המגעים עם התובע, הגיע עמו להסכמות שהקיבוץ אימץ ופעל על פיהם והעובדה כי מנהל הקהילה חתם על הסכם הגישור/בוררות והטביע את חותמתו כבעל תפקיד בקיבוץ ליד חתימתו, כל אלה יצרו מצג בפני התובע, כי מנהל הקהילה מוסמך ורשאי להגיע להסכם גישור/בוררות עמו. שליחות נחזית זו יוצרת, כפי שנקבע בפסיקה, שליחות של ממש, אשר מחייבת את הקיבוץ.

14. יתירה מכך, ההסכמות שהועלו על הכתב במסמך מיום 26.10.2021 יושמו אף בפועל. כך, הצדדים פנו להליך של גישור בפני עו"ד יעל לוטן בדיוק כפי שנקבע בהסכם. לאחר שהליך הגישור לא צלח, ניסו הצדדים להגיע להסכמות בדבר זהות הבורר שיידון בסכסוך ביניהם, גם זאת בהתאם לקבוע בהסכם מיום 26.10.2021. עולה, אם כן, כי לא זו בלבד שהקיבוץ הציג בפני התובע מצג שלפיו מנהל הקהילה מוסמך לנהל בשמו מגעים ולחתום על הסכמים, אלא אף אימץ את ההסכמות אליהן הגיע מנהל הקהילה עם התובע הלכה למעשה, ופעל על פיהן. אף מטעם זה יש לדחות את טענת הקיבוץ שאין תוקף להסכם מחמת שלא נחתם בידי שני מורשי חתימה של הקיבוץ.

סתירה להוראות התקנון

15. יש לדחות אף את הטענה כי אין לתת תוקף להסכם מחמת היותו נוגד את הוראות התקנון. הסכם הגישור/בוררות לא בא לשנות את התקנון, הוא אינו מתיימר לשנות את התקנון, אלא נועד להסדיר את אופן יישוב הסכסוך הקונקרטי שפרץ בין התובע ובין הקיבוץ. כידוע, תקנון הוא הסכם בין חבר האגודה ובין חברי האגודה בינם ובין עצמם ועל כן, הם מחויבים לפעול על פיו כל עוד התקנון לא שונה או בוטל בדרכים הקבועות בפקודת האגודות השיתופיות. ברם, אין בכלל זה כדי למנוע מן הקיבוץ ומן חבר הקיבוץ להגיע להסכמות שונות מן האמור בתקנון בנוגע לסכסוך קונקרטי שפרץ ביניהם ושמחייב למצוא לו פתרון. בהיות התקנון הסכם בין האגודה ובין חבר האגודה, מוסמכים שניים אלה לסטות מהוראות התקנון בנוגע לנושא מסוים הנוגע אליהם בלבד. ברם, כל עוד לא הגיעו שני הצדדים להסכמות בדבר סטייה מן התקנון בנוגע לסכסוך שפרץ ביניהם, הם מחויבים לפעול על פי התקנון.

16. מעבר לנדרש אוסיף כי ספק אם יש בהסכם הגישור/בוררות שנחתם ביום 26.10.2021 משום סטייה מהוראות התקנון. סעיף 113 לתקנון קובע כי "לא צלח הליך הגישור, ימסר

הסכסוך להכרעת בורר שזהותו תקבע בהסכמה בין הצדדים. לא הושגה הסכמה כזו ימסר הסכסוך למוסד לבוררות וגישור של התנועה הקיבוצית". סמכות הצדדים להגיע להסכמות בדבר זהותו של הבורר שיכריע בסכסוך טומנת בחובה את הסמכות למנות צד שלישי, שאינו המוסד לבוררות, לקביעת זהותו של הבורר. במילים אחרות, סמכות הצדדים שהוענקה להם בתקנון לקבוע את זהות הבורר מגלמת בתוכה אף את הסמכות לסטות מהוראות התקנון בנוגע ליישוב הסכסוך במוסד לבוררות של התנועה הקיבוצית. רק במקרה שבו הצדדים כלל לא יסכימו על מנגנון מסוים ליישוב הסכסוך, יהא עליהם לפנות למוסד לבוררות לשם יישוב אותו סכסוך.

אי מיצוי הליכים

17. טענה נוספת שהעלה הקיבוץ עניינה אי מיצוי הליכים בתוך מוסדות הקיבוץ. על פי הנתען, הוראת סעיף 113 המאפשרת העברת סכסוך לגישור או לבוררות מתנה זאת במיצוי הליכים בתוך מוסדות הקיבוץ כקבוע בסעיף 111 לתקנון. בהקשר זה טען הקיבוץ כי התובע לא הגיע לפגישות, נמנע מלהופיע לישיבות המזכירות ואף לא ערער על החלטות המזכירות, וזאת בניגוד להוראת סעיף 113 לתקנון ובניגוד להוראת [תקנה 2 לתקנות האגודות השיתופיות \(יישוב סכסוכים בקיבוץ\)](#), תשס"ו-2005 הקובעת כי **"ישוב סכסוך בקיבוץ ימוצה תחילה, בכפוף לכל דין והוראות התקנון, במוסדות הקיבוץ המוסמכים לכך, בהליך ראוי והוגן"**.

דין טענה זו להידחות. ראשית, הצדדים חתמו על הסכם שלפיו הסכסוך ביניהם יופנה להליך של גישור. עוד הסכימו הצדדים במסגרת אותו הסכם, כי אם הליך הגישור לא יצליח, הם יפנו להליך בוררות בפני בורר מוסכם. הסכמה זו שאלה הגיעו הצדדים בחודש 26.10.2021, מגלמת בתוכה הודאת בעל דין מצדו של הקיבוץ שההליכים בתוך הקיבוץ מוצו וכי הצדדים כבר עברו לשלב הבא, קרי יישוב הסכסוך מחוץ למוסדות הקיבוץ, בפני מגשר או בורר. זאת ועוד, אף בתכתובות שהוחלפו בין הצדדים לאחר שהליך הגישור לא צלח, הציע הקיבוץ במכתב ששלח לב"כ התובע ביום 9.12.2021 למנות את עו"ד איתן מימוני כבורר בין הצדדים לצורך הכרעה בסכסוך ביניהם. אין במכתב זה זכר, ולו ברמז, לטענה כי הליכי יישוב הסכסוך בתוך מוסדות הקיבוץ לא מוצו וכי יש צורך במיצויים לצורך העברת הסכסוך לבוררות. אף לגופו של עניין, אין בסיס לטענה. מעיון במסמכים שצירפו הצדדים עולה, כי בין הצדדים הוחלפו תכתובות רבות שהתפרסו על פני מספר חודשים לצורך יישוב הסכסוך ביניהם, אך ללא כל הצלחה והתקדמות. יתירה מכך, בין הצדדים התקיימו שתי פגישות במטרה ליישב את הסכסוך, גם זאת ללא הצלחה. הפגישה הראשונה התקיימה ביום 2.9.2021 ובה הסכימו הצדדים על נושאים שונים, לרבות העברת הסכסוך להליך של גישור, חתימה על הסכם בוררות ועוד. הפגישה השנייה התקיימה ביום 26.10.2021 עם מנהל הקהילה ובמהלכה חתמו הצדדים על הסכם גישור/בוררות. לאחר מכן התקיימה ישיבת גישור בפני עו"ד יעל לוטן שסוכלה על ידי

הקיבוץ שלא הסכים להשתתף בה בשל דרישתו הבלתי מוסברת מהתובע לא להיות מיוצג באותה ישיבה. עולה, אם כן, כי עובדתית אין לקבל את הטענה כי לא מוצו הליכי יישוב הסכסוך בתוך מוסדות הקיבוץ ואין בסיס לטענה כי הליך הגישור לא מוצה.

סוף דבר

18. סוף דבר, הבקשה למינוי בורר מתקבלת. בהתאם לכך, אני ממנה את עו"ד שלמה כהן, כפוף להסכמתו, כבורר בין הצדדים לצורך הכרעה במחלוקות ביניהם. הקיבוץ ישלם לתובע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, בסכום כולל של 15,000 ₪.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

ערפאת טאהא 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)